

N:o 40.

Ank. till Riksd. kansli den 21 april 1903, kl. 6 e. m.

Memorial, i anledning af dels kamrarnas skiljaktiga beslut rörande bevillningsutskottets betänkande n:o 36 i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående en särskild stämpelafgift för punsch m. m., dels ock återremiss af viss del af nämnda betänkande.

Vid behandlingen af bevillningsutskottets betänkande n:o 36, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående en särskild stämpelafgift för punsch m. m., hafva Riksdagens kamrar, enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag, dels stannat i olika beslut, på sätt här nedan vidare förmäles, dels ock återremitterat 10 § i det af utskottet uppgjorda, betänkandet bifogade författningsförslag.

1:o.

1 § i utskottets författningsförslag är af följande lydelse:

»För punsch, som säljes till förtäring på stället, så ock för punsch, som eljest inom riket säljes till annan än den, som innehar rättighet till minuthandel med eller utskänkning af brännvin, skall, i den ordning nedan sägs, erläggas en särskild afgift, beräknad efter trettio öre för hvarje liter.

För punsch, som ur riket utföres, erlægges icke stämpelafgift.»

Bih. till Riksd. Prot. 1903. 5 Saml. 1 Afd. 34 Häft. (N:is 40, 41.)

Samma paragraf i det af Kungl. Maj:t framlagda förslaget lyder sålunda:

»För punsch, som säljes till förtäring på stället, så ock för punsch, som eljest inom riket säljes till annan än den, som innehar rättighet till minuthandel med eller utskänkning af brännvin, skall, i den ordning nedan sägs, erläggas en särskild afgift, beräknad efter sextio öre för hvarje liter.»

Vid behandlingen af ifrågavarande paragraf har Första Kammaren godkänt utskottets förslag med den ändring, att orden »trettio öre» skulle utbytas mot »sextio öre», hvaremot Andra Kammaren, med afslag å utskottets förslag, bifallit Kungl. Maj:ts förslag.

Kamrarnas beslut öfverensstämma sålunda däri, att afgiften blifvit bestämd till sextio öre för liter, men äro så till vida skiljaktiga, att den i utskottets förslag intagna bestämmelsen om frihet från stämpelafgift för punsch, som ur riket utföres, blifvit af Första Kammaren antagen, men af Andra Kammaren afslagen.

Då emellertid, på grund af inom utskottet lämnad upplysning, torde kunna antagas, att afsikten med det inom Andra Kammaren framställda, af kammaren godkända yrkande om bifall till Kungl. Maj:ts förslag endast varit, att stämpelafgiften skulle utgå med sextio öre för liter i stället för, såsom utskottet föreslagit, trettio öre för liter, men däremot icke att borttaga nyssberörda, af utskottet föreslagna bestämmelse, hemställer utskottet till Andra Kammaren,

att kammaren, med frånträdande af sitt nyssberörda beslut, måtte biträda Första Kammarens beslut i ämnet.

2:o.

Beträffande tiden för ifrågavarande förordnings giltighet hade utskottet hemställt, att förordningen skulle gälla under år 1904, hvaremot Kungl. Maj:t föreslagit, att densamma skulle träda i kraft den 1 januari nämnda år och således äga giltighet tills vidare.

Jämväl i fråga härom hafva kamrarna fattat skiljaktiga beslut, i det att Första Kammaren godkänt utskottets hemställan, men Andra Kammaren, med afslag å utskottets förslag, bifallit hvad Kungl. Maj:t föreslagit.

Jämlikt 63 § riksdagsordningen åligger det utskottet att söka sammanjämka kamrarnas ofvan omförmälda olika beslut rörande tiden

för förordningens giltighet; och tillåter sig utskottet i sådant afseende hemställa,

att Riksdagen, hvardera kammaren med ändring af sitt förut fattade beslut i detta ämne, måtte besluta, att förevarande förordning skall gälla under åren 1904 och 1905.

3:o.

Såsom ofvan nämnts, hafva kamrarna till utskottet återremitterat 10 § i utskottets författningförslag. Nämda paragraf, som ordagrant motsvarar 8 § i Kungl. Maj:ts förslag, innehåller straffbestämmelser för öfverträdelser af förordningens föreskrifter och är af följande lydelse:

»1 mom. Förbrytelse mot 3 § straffes med böter från och med 100 kronor till och med 500 kronor eller, där särskildt förmildrande omständigheter föreligga, med böter från och med 10 kronor till och med 100 kronor; och vare den skyldige tillika pliktig erlægga afgift enligt 1 § för den försålda punschen.

2 mom. Öfverträdelse af bestämmelserna i 2 § eller i 5 § 1 och 2 mom. straffes med böter från och med 5 kronor till och med 100 kronor, dock att, därest genom öfverträdelsen afgift enligt 1 § undandragits statsverket, öfverträdelsen, varde ansedd efter hvad i 1 mom. är stadgad.

3 mom. Husbonde ansvarar för förbrytelse, som, med hans vetenskap, mot denna förordning begås af hans hustru, husfolk eller i hans arbete antagen person, likasom vore förbrytelsen af husbonden själf gjord.

4 mom. Af böter, som enligt denna förordning ådömas, tillfaller hälften åklagaren och hälften kronan. Finnes särskild angifvare, tage han hälften af åklagarens andel.

5 mom. Vid bristande tillgång förvandlas böterna enligt allmän strafflag.»

Återremissen är föranledd af det i 3 § af utskottets författningsförslag gjorda, af båda kamrarna antagna tillägg. Till nämnda paragraf, som enligt Kungl. Maj:ts förslag har följande lydelse:

»Hvarje kärl, innehållande punsch, för hvilken enligt 1 § afgift bör erläggas, skall, då varan utlämnas, vara försedt med beläggningsstämpel (punschstämpel) å det belopp, som efter kärlets rymd svarar mot den i nämnda § angifna afgift»,

har nämligen utskottet fogat ett så lydande tillägg:

»och må vid försäljning till förtäring på stället kärlet ej öppnas eller den därå anbringade stämpel rubbas, förr än kärlet blifvit till köparen öfverlämnadt.»

Då nu 10 § 1 mom. innehåller bestämmelse om straff för förbrytelse mot 3 §, skulle, med den föreslagna lydelsen af 10 §, straffet för öfverträdelse af nyssberörda tillägg till 3 § blifva lika strängt som straffet för den svårare förbrytelse, som måste anses ligga i underlåtenhet att behörigen förse kärl, innehållande punsch, med stämpel till stadgadt belopp. Återremissen af 10 § torde innebära, att detta förhållande ansetts olämpligt; och får utskottet fördenskull föreslå, att, jämte det 3 § uppdelas i två moment, af hvilka det första skulle motsvara paragrafens lydelse enligt Kungl. Maj:ts förslag och det andra nyssberörda, på utskottets hemställan af Riksdagen antagna tillägg till paragrafen, dock med en af uppdelningen betingad mindre ändring i formellt hänseende, 10 § så ändras, att i dess första moment intages straffbestämmelse för öfverträdelse af allenast 3 § 1 mom. och i dess andra moment straffbestämmelse för öfverträdelse af 3 § 2 mom.

Utskottet hemställer alltså,

a) att Riksdagen måtte besluta, att 3 § i förordningen angående en särskild stämpelavgift för försäljning af punsch skall erhålla följande förändrade lydelse:

3 §.

1 mom. Hvarje kärl, innehållande punsch, för hvilken enligt 1 § afgift bör erläggas, skall, då varan utlämnas, vara försedt med beläggningsstämpel (punschstämpel) å det belopp, som efter kärlets rymd svarar mot den i nämnda § angifna afgift.

2 mom. Vid försäljning till förtäring på stället må kärlet ej öppnas eller den därå anbringade stämpel rubbas, förr än kärlet blifvit till köparen öfverlämnadt; samt

b) att Riksdagen tillika måtte besluta, att 10 § i nyssberörda förordning skall erhålla följande lydelse:

10 §.

1 mom. Förbrytelse mot 3 § 1 mom. straffes med böter från och med 100 kronor till och med 500 kronor

eller, där särskildt förmildrande omständigheter föreligga, med böter från och med 10 kronor till och med 100 kronor; och vare den skyldige tillika pliktig erlägga afgift enligt 1 § för den försålda punschen.

2 mom. Öfverträdelse af bestämmelserna i 2 §, i 3 § 2 mom. eller i 5 § 1 och 2 mom. straffes med böter från och med 5 kronor till och med 100 kronor; dock att, därest genom öfverträdelsen afgift enligt 1 § undandragits statsverket, öfverträdelsen varde ansedd efter hvad i 1 mom. är stadgadt.

3 mom. Husbonde ansvarar för förbrytelse, som med hans vetskap, mot denna förordning begås af hans hustru, husfolk eller i hans arbete antagen person, likasom vore förbrytelsen af husbonden själf gjord.

4 mom. Af böter, som enligt denna förordning ådömas, tillfaller hälften åklagaren och hälften kronan. Finnes särskild angifvare, tage han hälften af åklagarens andel.

5 mom. Vid bristande tillgång förvandlas böterna enligt allmän strafflag.

Stockholm den 21 april 1903.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.